

РЕШЕНИЕ

№ 1925

гр. София, 22.03.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 44 състав,
в публично заседание на 27.02.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Мария Владимирова

при участието на секретаря Албена Илиева, като разгледа дело номер **3715** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. чл. 145 - 178 от Административнопроцесуалния кодекс, вр. чл. 220 от Закона за митниците. Образувано е след като делото е изпратено по подсъдност на АССГ с определение № 1022 от 12.04.2023 г. по адм. д. № 823/2023 г. на Административен съд Варна. Предмет на разглеждане пред настоящия състав е жалба, подадена от С. И. Б., М. П. К., В. В. Ш., Г. В. С., В. С. В., В. В. К., Ю. П. Ч., М. А. С., всичките граждани на У. и с постоянен адрес на местоживеене в У., чрез адв. О. А., против Решение рег. № 32 - 91885/09.03.2023 г. към Декларация за временно складиране /ДВС/ № 22BG002007002676U7/11.08.2022 г., статии с № 23, 24, 25, 27, 29, 30, 31 и 44, издадено от директора ТД Митница В.. С решението са отнети в полза на държавата и е постановена продажба стоки-леки автомобили по ДВС № 22BG002007002676U7/11.08.2022 г., статии с № 23, 24, 25, 27, 29, 30, 31 и 44. С определение № 5336 от 22.06.2023 г. съдът спря допуснатото предварително изпълнение на горепосочения митнически акт до приключване на производството по адм. дело № 3715/2023 г. по описа на Административен съд – София град с влязъл в сила съдебен акт. В производство по чл. 229 и сл. АПК определението е оставено в сила /с Определение № 8532 от 08.09.2023 г. на ВАС по адм. д. № 8071/2023 г. /.. В жалбата се поддържа материална и процесуална незаконосъобразност на митническото решение. Сочи се, че в случая са налице изключителни обстоятелства - форсмажор - довели до неизпълнение на задължението от страна на оспорващите поради война водена от Руската Федерация срещу У., поради фактическата

невъзможност да намерят допълнителен транспорт до У. за времето ноември/декември 2023 г., както и поради незаконосъобразни неколкостепенни устни откази на администрацията на Митница В. само в периода до края на 2022 г. да предоставят автомобилите на пълномощници и да се натоварят на украински автобуси.

Твърди се, че преди започване на войната жалбоподателите чрез украинската фирма „А. авто“ са закупили на търг и заплатили посочените в митническия акт автомобили. Съгласно договора с фирмата доставчик е следвало закупените автомобили да бъдат транспортирани по море и след около 8 месеца плаване да бъдат разтоварени на пристанището в [населено място] - У.. Корабът, превозващ контейнера с автомобилите не е акостирал в О. поради минирането на залива на пристанището след започване на войната, както и поради кордона от руски военни кораби, които не пропускат никакви съдове освен тези кораби по програмата за износ на зърно от У.. За да се разтоварят автомобилите корабът е бил насочен към безопасното пристанище в [населено място] в Г., който има фериботна връзка с пристанище В. и това принудително разтоварване е защото в У. се води война.

В резултат на усложнената се ситуация, поради невъзможност да се разтоварят автомобилите в блокираното пристанище на [населено място], както и разтоварването им в [населено място] - Г. и последвалото транспортиране в порт В., фирмата „А. авто“ дала указания на жалбоподателите да изготвят пълномощни на украинския гражданин Д. З.. През периода ноември- декември 2022 г. Д. З. няколко пъти е посещавал България във връзка с процесните автомобили, като е представил на Митница - В. съответните пълномощни, но му е отказано получаването на автомобилите. Изпълнявайки задълженията си същият е намерил български превозвач, със седалище на фирмата в [населено място], област В., който е извършил два транспорта с по осем автомобили от България до У.. Същият е поел задължението да транспортира автомобилите на жалбоподателите през м. декември 2022 г., но в следствие се е отказал, поради опасност за водачите на автобуси, в резултат на масираните ракетни удари в У.. По негово предложение З. се е свързал с митническия агент Н. С. С., управител на „АРТИМПЕКС“ ЕООД, който е получил през м. декември пълномощни за митническо представителство от собствениците на автомобилите за пред Митницата по този повод. През месец декември 2022 г. в България по обща поръчка на жалбоподателите и след отказа на горепосочения български превозвач за транспорт до У. по заявка на З. на митническия паркинг на порт В. - ферибот са пристигнали от У. три автобуса, единият с водач Г. М., паспорт FN162834 от [населено място]. Поради отказ на митническите власти да бъде оформен статута на процесните автомобили за транзит за У. споменатите автобуси са си тръгнали на 18.01.2023 г. без да натоварят процесните автомобили. Искане се отменя на оспорения митнически акт.

В съдебното производство жалбоподателите не се явяват, представляват се от адв. С., който поддържа жалбата, ангажира писмени доказателства в заверен на български език превод, които не са оспорени от страна на ответника. Моли за отмяна на оспореното решение с присъждане на сторените по делото разноски, съгласно представен списък по чл. 80 ГПК. Подробни съображения излага в писмена защита.

Ответникът – директор на ТД Митница В., чрез юрк. Ш., оспорва жалбата, изразява становище за правилност и законосъобразност на обжалвания административен акт. Претендира юрисконсултско възнаграждение и възражава за прекомерност на

адвокатското възнаграждение.

Софийска градска прокуратура – редовно призована, не се представлява и не излага становище по жалбата.

Административен съд – София-град, Трето отделение, 44 -ти състав, като обсъди доводите на страните и прецени събраните по делото доказателства, намира за установено следното от фактическа страна:

Не е спорно по делото, че жалбоподателите в настоящото съдебно производство са закупили общо осем броя употребявани автомобили чрез проведен търг в САЩ. Корабът, превозващ автомобилите не акостирал в предварително предвиденото за това пристанище на [населено място], поради наличието на морски мини в района. Автомобилите били разтоварени в пристанището на [населено място] – Г., от където пристигнали на Митническо пристанище „В. ферибот“. С Декларация за временно складиране № 22BG002007002676U7/11.08.2022 г., подадена от Параходство „Български морски флот“ АД в качеството му на декларатор, оператор на м/к „Героите на С.“, на Митническо пристанище „В. ферибот“ са представени стоки за временно складиране, с пристанище на натоварване [населено място] - Г., описани в общо 170 статии. В последствие стоките /автомобили/, описани в статии с № 23, 24, 25, 27, 29, 30, 31 и 44, не били оформени в срок, съгласно митническите изисквания, регламентирани с чл. 149 от Регламент (ЕС) № 952/2013 за създаване Митнически кодекс на Съюза /М./, а именно – като „несъюзни стоки“ на временно складиране да бъдат поставени под съответен митнически режим или да бъдат реекспортирани, в рамките на 90 дни.

Деклараторът „Български морски флот“ АД, за който е прието да се явява солидарен длъжник и държател (см. чл. 5, т. 34 от Регламент (ЕС) № 952/2013 посочил като получател по коносаменти чуждестранните физически лица (жалбоподатели), които от своя страна също не са предприели в 90-дневния срок предписаните с чл. 149 от Регламент (ЕС) № 952/2013 действия, като срокът за завършване временното складиране изтекъл на 11.11.2022 г.

С писмо №32-389346/14.11.2022 г. директорът на ТД „Митница В.“ уведомил „Параходство Български морски флот“ АД, във връзка с подадената Декларация за временно складиране, от 11.08.2022 г., че стоките, в рамките на 90-дневния срок не са поставени под митнически режим, съответно – не са реекспортирани, поради което и на основание чл. 79, § 1, б. „а“ М. за тях възниква митническо задължение; поканил декларатора, в 30-дневен срок да „предприеме незабавно всички необходими мерки за уреждане положението на стоките“ (леки автомобили).

В отговор, с писмо вх. №32-409612/28.11.2022 г. /л. 40/ „Български морски флот“ АД се дефинирало само като превозвач на автомобилите, който е изпълнил „всичките си ангажименти, свързани с транспортирането, уведомяването и декларирането на товара“, с твърдението (неподкрепено с доказателства), че „е уведомило получателите по установения ред, за пристигането на стоките и за техните отговорности по освобождаване“.

След получаване отговора от „БМФ“ АД с докладна записка рег. №32-14362/12.01.2023 г. /л. 41-43/ началникът на Митнически пункт „В. ферибот“ уведомил директора на ТД „Митница В.“, че: 90-дневният срок по чл. 149 МК, по отношение на процесните стоки е изтекъл на 11.11.2022 г.; получателите на стоките, измежду които и жалбоподателите „нямат посочен адрес за уведомяване в У., по коносамент, фактура и договор, поради което не могат да бъдат предприети действия

по уведомяване и даване на възможност да се представят доказателства за даване на нужното направление“.

Във връзка с докладната записка служители на ТД Митница В. са провели оглед на 20.01.2023 г. на 10 броя употребявани автомобили, находящи се на Фериботен комплекс Б., установяванията от огледа, в частност и на процесните автомобили са обективирани в констативен протокол рег. индекс № 32-31257 от 24.01.2023 г. /л.72/. Комисията достига до заключение, че същите автомобили имат търговска стойност и биха могли да бъдат реализирани приходи от продажбата, както и че разходите за тази продажба биха били съизмерими със стойността им. Съставен е Констативен протокол, рег. индекс 32-48940/07.02.2023 г. /л. 73-74/, в който петчленна комисия за първоначален оглед на стоки и възможности за реализация описва състоянието на десет броя леки автомобили, осем от които касаят жалбоподателите. В същия е описана изложената до тук фактическа обстановка, както и че със служебна бележка от 24.01.2023 г. /л. 210/ е поискана информация от отдел М. дали някой от автомобилите не е обявен за издирване, като отговорът е отрицателен след извършена справка в АИС МВР /л. 211/, с оглед на което е обективирано становище за отнемане в полза на държавата и продажбата им на основание чл. 198, пар. 1,а/ от Регламент № 952/2013.

При така установената фактическа обстановка, съдът прави следните правни изводи: С процесното в настоящото производство решение е постановено отнемане в полза на държавата и продажба на стоки-леки автомобили по ДВС № 22BG002007002676U7/11.08.2022 г., статии с № 23, 24, 25, 27, 29, 30, 31 и 44, а именно:

1. Лек автомобил V. T. S, година на първоначална регистрация 2021, рама № 3VV1B7AX8MM022805, ударена отпред и отзад, без установен ключ, има акумулатор . статия 23;
2. Лек автомобил V. T. Se, година на първоначална регистрация 2021, рама № 3VV2B7AX9MM029217, леко ударена отпред вдясно, без установен ключ, за предна дясна гума е поставена резервна /тип патерица/, счупено стъкло на тавана, колата е заключена - статия 24;
3. Лек автомобил A. Rdx W, година на първоначална регистрация 2019, рама № 5J8TC1H71KL008199, ударена отпред вдясно, установена само металната част от ключа, с акумулатор - статия 25; •
4. Лек автомобил C. T. 1Lt, година на първоначална регистрация 2019, рама № 3GNCJLSBlltL304980, следа от удар отпред вдясно, без установен ключ, с акумулатор - статия 27;
5. Лек автомобил V. T. V6, година на първоначална регистрация 2013, рама № W., удар отпред, без установен ключ, показания на километража за изминато разстояние - 120 817 мили - статия 29;
6. Лек автомобил N. Rogue S, година на първоначална регистрация 2017, рама № J., ударена отпред, без установен ключ, без акумулатор - статия 30;
7. Лек автомобил M. Cx5 Sport, година на първоначална регистрация 2015 , рама № J., ударена отзад, без установен ключ - статия 31;
8. Лек автомобил Dodge Journey Sxt, година на първоначална регистрация 2015, рама № 3C4PDCBB7FT573542, ударена шофьорска врата в долната част, спукана предна лява гума, без установен ключ, без акумулатор, с резервна гума - статия 44.

С молба с вх. № 17618 от 10.05.2023 г. от директора на ТД Митница В. е представена

административната преписка във връзка с обжалваното по-горе решение, в което като адресат на акта е посочен Параходство "Български морски флот" АД, но не и жалбоподателите - С. И. Б., М. П. К., В. В. Ш., Г. В. С., В. С. В., В. В. К., Ю. П. Ч., М. А. С., всичките граждани на У. и с постоянен адрес на местоживееене в У..

Доколкото жалбата е подадена от лица, които не са адресати на оспорения акт съдът указва на същите, че следва да обосноват правен интерес от оспорване на горепосоченото митническо решение.

От процесуалния представител на жалбоподателите са представени писмени доказателства /фактури и коносаменти/, вкл. свидетелства за сключен граждански брак, с превод на български, въз основа на които се установява, че всеки един от оспорващите е собственик на МПС, по отношение на който с митническия акт е разпоредено да бъде отнет в полза на държавата. Налице е пълно съвпадение между името на собственика на МПС, марката и номера на рамата на съответния атомобил. От друга страна в хода на административното производство Параходство "Български морски флот" АД е заявило изрично, че не е получател на автомобилите, а е поело ангажимент само за превозването и декларирането на същите пред митница В..

С оглед изложеното, настоящият състав приема, че жалбата е процесуално допустима, като подадена от лица с правен интерес от оспорването на процесното митническо решение, доколкото с него се засягат техни права и законни интереси.

Разгледана по същество същата е основателна.

Оспореното решение на директора на Териториална дирекция Митница В. към Агенция „Митници“ е издадено от компетентен административен орган, в пределите на неговата териториална и материалноправна компетентност, съгласно чл. 101, § 1 и чл. 29 от Регламент /ЕС/ № 952/2013 г., вр. чл. 19, ал. 1 и чл. 15, ал. 2, т. 8 от ЗМ, вр. чл. 5, т. 39 от Регламент № 952/2013г. Представена е Заповед №383/27.01.2023 г. /л. 209/, издадена от директора на Агенция „Митници“, съгласно която Й. К. К. е възложено да изпълнява служебните си задължения на длъжност „директор на ТД в АМ, Териториална дирекция Митница В. при командироване, считано от 08.02.2023 г. до 07.08.2023 г.

Не е спорно, че процесните осем автомобили са доставени от територията на САЩ и са въведени на митническата територия на ЕС, следователно имат митнически статус „несъюзни стоки“, по смисъла на чл. 5, § 22 МК, които били „временно складирани“ (см. чл. 5, § 17 МК). Това означава, че автомобилите са били „временно оставени за съхранение под митнически надзор за периода между представянето им на митническите органи и поставянето им под митнически режим или реекспорт“. В същия смисъл е и императивната разпоредба на чл. 149 МК, с наименование „Завършване на временно складиране“, според която „несъюзни стоки на временно складиране се поставят под митнически режим или се реекспортират в рамките на 90 дни“. Не е спорно също, че в рамките на този срок за стоките не е бил оформен съответен митнически режим (чл. 5, § 15 МК) и те не са били реекспортирани от митническата територия на ЕС, до територия на У.; през периода от въвеждане стоките на митническата територия на Съюза, до крайния срок за оформяне на митнически режим, а и понастоящем, на територията на У. се водят военни действия с противник Руската федерация.

В оспореното решение към Декларация за временно складиране № 22BG002007002676U7/11.08.2022 г., статии с № 23, 24, 25, 27, 29, 30, 31 и 44 ответникът се позовава на вече споменатата по – горе Докладна записка от 12.01.2023

г. (л. 41-43), с която началникът на Митнически пункт „В. ферибот“ уведомил директора на ТД „Митница В.“, че: 90-дневният срок по чл. 149 МК, по отношение на 10 броя леки автомобили, осем от които са процесните, е изтекъл на 11.11.2022 г.; получателите на стоките „нямат посочен адрес за уведомяване в У., по коносамент, фактура и договор, поради което не могат да бъдат предприети действия по уведомяване и даване на възможност да се представят доказателства за даване на нужното направление“. Други мотиви за издаване на решението не са налични. По делото и в административната преписка няма данни териториалният митнически директор да е разпоредил допълнителни проверки за възможност (възможности), посочените в коносаментите украински граждани да бъдат надлежно уведомени за бездействието си, посредством други възможни способи.

Процесното митническо решение е издадено по инициатива на митническия орган, т.е. взето е „без съответните лица да са подали предварително заявление“ (см. чл. 29 и по аргумент за противното от чл. 22, § 1 МК). Следователно спрямо него приложение намират разпоредбите на чл. 22, §§ 4, 5, 6 и 7 МК. Императивната разпоредба на чл. 22, § 6 МК задължава митническите органи, „преди да вземат решение, което би било неблагоприятно за заявителя (в процесния случай – жалбоподателите), да им съобщят мотивите, на които ще се основава решението, и да им предоставят възможност да изразят становище, в определен срок от датата, на която са го получили или се счита, че са го получили. След изтичане на този срок заявителите се уведомяват в подходяща форма за решението“. Съдът не открива в Регламент (ЕС) № 952/2013 и в Закона за митниците специални предписания и способи за уведомяването, каквото уведомяване (каза се по – горе) не е било направено от страна на митническия директор, като няма данни и за опит да бъде направено. Не отговаря на действителността обаче изложеното в решението твърдение, че „гореописаните получатели чуждестранни лица на автомобилите не са имали посочен адрес за уведомяване в У. по коносамент, фактура и договор, поради което не са могли да бъдат предприети действия по уведомяването“. По делото безспорно са представени доказателства за уведомяването единствено и само на Параходство „БМФ“ АД, като в отговор на него Параходство „БМФ“ АД единствено уведомява ТД Митница В., че в качеството на превозвач на описаните стоки е изпълнил своите ангажименти, свързани с транспортиране, уведомяване и деклариране на товара, като не е получател на описаните стоки според търговските документи. В писмото е записано, че получателите са уведомени по установения ред за пристигане на стоката и за неговите отговорности по освобождаване, но доказателства за извършено такова не фигурират по делото. Такива не са изискани и от митническите органи с оглед установяване адрес, факс, ел. поща или такива на лице, действащо по пълномощие за уведомяване за възникването на митническото задължение за предприемане на мерки за разпореждане. Действително в представените от ответника (отново заверени с червен щемпел на ТД „Митница В.“) коносаменти за процесните автомобили е налично име и фамилия на украинските граждани (жалбоподатели – С. Б. – л. 46 гр., М. К. – л. 51, В. Ш. л. 55 гр., Г. С. л. 58, В. В. л. 61 гр., М. С. - л. 64 гр., В. К. – л. 67 гр., Ю. Ч. – л. 71 гр.), за които наистина не е посочен адрес, но е посочено името на

грузинската фирма – посредник за вноса на автомобилите (Caucasus A. LTD) с адрес на фирмата: [населено място] – Г., [улица]. Митническите органи са имали възможност по различни информационни канали да положат усилия за уведомяване на тази фирма, но не са сторили и това.

Според § 7 всяко решение, което е неблагоприятно за адресата, трябва да бъде мотивирано и в него трябва да се посочва правото за обжалване, предвидено в член 44. Според чл. 8, § 1, б. а) и б. в) от Регламента за изпълнение в съобщението по чл. 22, § 6 от Кодекса се посочват документите и информацията, които митническите органи възнамеряват да използват като основание за своето решение и упоменаване на правото на съответното лице на достъп до документите и информацията, посочени в буква а). Уведомяването по чл. 22, § 6 от М. гарантира спазването на принципа на правото на защита като основен принцип на правото на Съюза и на правото на изслушване във всяка една административна процедура като неразделна част от този принцип (Решение на СЕС от 3 юни 2021 г. по дело C-39/20, *Staatssecretaris van F.*, т. 30 и т. 31 и цитираните там решения). Според практиката на СЕС, възприета от ВАС, съществено нарушение на административно-производствените правила е само това процесуално нарушение, което, ако не бе допуснато, би имало за последица друг правен резултат. В т. 62 от Решението си от 20 декември 2017 г. по дело C-276/16, *P. Italia Srl* СЕС посочва, че нарушението на правото на защита, и в частност на правото на изслушване, налага отмяна на взетото в съответното административно производство решение, само ако при липсата на това нарушение производството би довело до друг резултат. В случая ако беше извършено надлежно уведомяване административното производство е можело да доведе до друг резултат, предвид което липсата на извършено уведомяване за мотивите на предстоящото неблагоприятно решение и липсата на дадена възможност на неговия адресат да изрази становище в 30 – дневен срок, е довело до нарушаване на правото на изслушване, съответно представлява съществено нарушение на административнопроизводствените правила, което обосновава незаконосъобразност на оспореното митническо решение.

Доколкото процесното решение представлява индивидуален административен акт (чл. 21, ал. 1 АПК) за административното производство, свързано с издаването му са приложими нормите на чл. 26, чл. 34, ал. 3 и най-вече – чл. 35 АПК. Изложените до тук мотиви обосновават извод за непълно изясняване от страна на ответника, на фактите и обстоятелствата, свързани с процесните автомобили. На лице е съществено нарушаване на административнопроизводствените правила (чл. 146, т. 3 АПК), което е основание за отмяна на решението.

Не на последно място, при издаване на оспореното решение ответникът не се е съобразил с изискването за оценка на понятието „Специфични случаи“, предвидени в правилото на чл. 22, ал. 6, б. „е“ вр. чл. 24, б. „ж“ от Регламент (ЕС) № 952/2013 на ЕП и на Съвета от 9 октомври 2013 година за създаване на Митнически кодекс на Съюза. Касае се за случаи и ситуации, които не са рутинни и при които задължително се налага приложението на чл. 24, буква „ж“ от Регламента. Състоянието на форсмажор, т.е. на война в У. е ноторно

известно, като се доказва и от представения по дело Указ на президента З. и документ от Търговско-промишлена палата на У., които също обявяват форсмажорни обстоятелства досежно бизнес дейността на физическите и юридическите лица във време на война. Т.е. при приемане на оспорваното решение ответникът не е спазил процедурата по делегиране на правомощия в нарушение на правилото на чл. 24, б. „ж“ от Регламент /ЕС/ №952/2013 г. да се определи от Комисията на основание чл. 284 от Регламента войната, която се води на територията на У., може ли да се счита за форсмажор и това основание ли е да се приложи чл. 23, т. 4 от Регламента.

В този смисъл е и практиката на Върховния административен съд, обективизирана в решение № 2596 от 06.03.2024 г. по адм.д. № 9381 от 2023 г., решение № 2836 от 11.03.2024 г. по адм. д. № 7985 от 2023 г.

Изходът на съдебния спор обуславя задължение за ответника да възстанови разноските по списък и за които има доказателства в общ размер на 2700 лева. На жалбоподателя Ю. Ч. се дължи възстановяване на разноските за внесена държавна такса в размер на 10 лева, разноски за преводи 120 лв. /с приложен касов бон/ и адвокатско възнаграждение в размер на 2500 лв., заплатено в брой от Ю. Ч.. Настоящият състав намира възражението на ответника за прекомерност на адвокатското възнаграждение за неоснователно, тъй като осъщественото процесуално представителство касае предоставяне защита на чужд език, с участие в няколко съдебни заседания, изпълнение на множество указания на съда. В полза на всеки от останилите жалбоподатели-С. И. Б., М. П. К., В. В. Ш., Г. В. С., В. С. В., В. В. К. и М. А. С. следва да бъде присъдена сумата от 10 лева – платена държавна такса за образуване на съдебното производство.

Воден от горното и на основание чл. 172 АПК, Административен съд София - град, Трето отделение, 44 състав,

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ решение рег. № 32 - 91885/09.03.2023 г. към Декларация за временно складиране № 22BG002007002676U7/11.08.2022 г., статии с № 23, 24, 25, 27, 29, 30, 31 и 44, издадено от директора ТД Митница В..

ОСЪЖДА АГЕНЦИЯ „МИТНИЦИ“ да заплати на Ю. П. Ч. сумата от 2630 лв. /две хиляди шестстоин и тридесет/, разноски по делото.

ОСЪЖДА Агенция „Митници“ да заплати на С. И. Б. сумата от 10 /десет/ лева разноски по делото.

ОСЪЖДА Агенция „Митници“ да заплати на М. П. К. сумата от 10 /десет/ лева разноски по делото.

ОСЪЖДА Агенция „Митници“ да заплати на В. В. Ш. сумата от 10 /десет/ лева разноски по делото.

ОСЪЖДА Агенция „Митници“ да заплати на Г. В. С. сумата от 10 /десет/ лева разноски по делото.

ОСЪЖДА Агенция „Митници“ да заплати на В. С. В. сумата от 10 /десет/ лева разноски по делото.

ОСЪЖДА Агенция „Митници“ да заплати на В. В. К. сумата от 10 /десет/ лева разноски по делото.

ОСЪЖДА Агенция „Митници“ да заплати на М. А. С. сумата от 10 /десет/ лева разноси по делото.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховния административен съд на Република България в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: